

Derefter fattes under Forhandling: „§ 10. Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet" samt de derunder forterende Instituter med særlige Fonds i Forbindelse med de af Udvalget til dette Afsnit stillede Vædringsforslag og Underænderingsforslag.

**Ordføreren:** Udvalgets første Indstilling angaaer den 13de Antegningspost under Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, der findes Pag. 154 i Beretningen og vedrører Theatret. Det vil af Indstillingen sees, at der har været deelte Meninger i Udvalget, og jeg kan tilføie, at selve Fleertallet ikke har været ganske overbevist om, at den Indstilling, der er bleven gjort, var den rigtige, thi Sagen er i sig selv vistnok meget tvivlsom. Tilfældet er kortelig dette, at der paa Grund af Feilregning til forskjelliges af Theatrets Personale er blevet udbetalt for Meget i seu; det blev opdaget af Regnskabsføreren, at han havde begaaet denne Feil; han har desuagtet ikke ønsket, at det for meget Betalte skulde tilbageføres hos de Enkelte, og han henvendte sig til Theatrets Chef, af hvem det blev approberet, at Tilbagebetalingen ikke skulde skee, og at Udgiften skulde opføres, ikke paa den Konto, hvor den henhørte, men paa en ganske anden, nemlig Kontoen for tilfældige Udgifter. Det er det Faktum, der nu foreligger, og Ministeriet har ikke anseet sig foranlediget til nærmere at udtale sig, om der kunde være Noget, der trængte til Undskyldning, eller hvorvidt Ministeriet bifaldt, at der var handlet saaledes, som skeet er. Det er i Henhold her til, at Statsrevisionen er kommen til den fuldkomne korrekte Indstilling, at det for meget Betalte ikke kunde passere til Udgift. Udvalgets Fleertal har imidlertid troet at kunne lade Ordet „ikke" udgaae, idet Beløbet ikke er af nogen stor Betydning, og idet man antog, at Ministeriet her i Forsamlingen vilde erklære, at den brugte Fremgangsmaade ikke var lovmedholdelig, og at det altsaa vilde drage Omforg for, at den ikke oftere fandt Sted.

**Bjerring:** Af Ministeriets Besvarelse, som findes i Statsrevisorernes Beretning Pag.

155, sees, hvad ogsaa af den ærede Ordfører er gjort opmærksom paa, at denne Udgift grunder sig deri, at der var en Forestilling, nemlig „Østergade og Vestergade", der var tagen 2 Gange i Beregning til seu, og at saaledes endeel af Personalet havde faaet seu 2 Gange for den samme Forestilling. I Ministeriets Besvarelse staaer til Undskyldning for den Fremgangsmaade, der er brugt, eller rettere sagt, for at man ikke har rettet Feilen, anført, at det vistnok vilde være vanskeligt at gjøre flere af Theatrets Personale det fuldkomne klart, hvori denne Feil egentlig bestaaer. Det har naturligviis maattet være i høi Grad overraskende for Statsrevisionen at see, at enten Bestyrelsen skulde have faaet ondt ved at gjøre denne Feiltagelse klar, eller og at Personalet virkelig skulde have faaet ringe Faaetevner, at de ikke skulde kunne indsee, at det var en Feiltagelse, og det forekommer mig derfor aldeles korrekt, at Revisionen efter denne Motivering ikke fandt nogen Opfordring til at lade Udgiften passere. Efterat imidlertid Udvalget har troet i denne Sag at kunne lade Naade gaae for det, saa har jeg ikke Noget imod, at man behandler det som af Udvalget foreslaaet, tilmed da Sagen er en saadan Ubetydelighed, at det ikke er værd at gjøre Ophævelse derover.

**Ordføreren:** Jeg veed ikke, om jeg har gjort mig skyldig i en Feiltagelse ved ikke i Forbindelse med mit Tidligere at fremsætte mine Bemærkninger ogsaa til de følgende Poster.

**Formanden:** Samtlige de til „Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet" tilligemed de under samme forterende „Instituter med særlige Fonds" gjorte Indstillinger med de dertil stillede Vædrings- og Underænderingsforslag ere under Forhandling.

**Ordføreren:** Den 2den Post, som Udvalget har foreslaaet at forandre, angaaer „Missionskollegiet", hvor Ministeriet har udbetalt en af det fastsatte Forhøielse af Missionssekretarens Gage til Beløb af 100 Rd. Statsrevisionen har indstillet, at dette ikke kunde